

bröllopstal.se

Kära Elin, käre Johan,
och kära alla ni som är här ikväll

Jag heter Anders och är Johans pappa.
I vår familj har vi en tradition att hålla tal vid högtider
och jag kan säga redan nu
att det här är det varmaste talet jag någonsin fått hålla.

Johan, du är vårt enda barn.
Det har varit du och jag, du och mamma,
många år med små och stora äventyr,
och du har alltid haft det där lugnet
som gör att folk andas lite lättare när du kommer in i rummet.
Och den där varma humorn
som dyker upp precis när man behöver den som mest.

Så kom den där kräftsivan i Uppsala.
Jag vill minnas att du sa något i stil med:
"Pappa, jag träffade någon som fick tiden att gå fort."
Det var kortfattat, som du, men blicken avslöjade allt.
Och några veckor senare satt ni på er första dejt i stadsparken,
en solig eftermiddag som blev längre än planerat,
för att samtalen bara fortsatte.
Det är ofta ett bra tecken när man glömmer klockan.

Elin, när jag lärde känna dig
märkte jag snabbt två saker.
Du är omtänksam på ett praktiskt sätt -
den som plockar upp det där som ingen annan ser
och som gör att andra känner sig trygga.

Och du är målmedveten. [Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se](#)
du bestämmer dig och tar dig dit,
lugnt, steg för steg.
Det är en kombination jag beundrar stort.

Efter två år blev Sundbyberg er gemensamma plats.
Jag minns första middagen hos er.
Ni lagade en vegetarisk gryta,
och Johan stod och skrapade citronskal över tallriken
med den där koncentrationen som skulle kunna få ett flygplan att landa i
vardagsrummet.
Ni delade upp köket som ett litet lag.
Det var så tydligt: här byggs något tillsammans.
Inte stora ord, utan små, återkommande handlingar.

Sen gav ni er ut på interrail.
Ni kom hem med skratt i ryggsäcken,
en karta med kaffefläckar
och berättelser om fel tåg, rätt stad och oväntade människor.
Jag frågade vad som varit bäst,
och ni svarade nästan samtidigt:
"Att lösa saker ihop."
Det säger mycket.
För äktenskap är just det där –
att stå på samma sida av problemet,
inte mitt emot varandra.

Och så Gotland, sommaren 2024.
Ni vet exakt vad som sades och hur det kändes.
Jag vet bara hur ni lät när ni ringde efteråt.
Det fanns ett lugn i rösterna,
som om en dörr ni redan gått igenom
bara fick sin skylt uppsatt:
Här bor vi.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Elin, du och jag delar fotointresset.

Jag minns en promenad då vi båda fastnade för samma skugga mot en vägg,
och hur du flyttade två steg åt vänster för att få linjerna att mötas.

Det är så du är.

Du justerar inte bara bilden,

du hittar vinkeln som gör att andra ser vad du såg från början.

Jag är tacksam för det du gör med Johan –

hur du hjälper honom att se fler nyanser,

och hur du låter hans lugn bli en stadig kamerastativ när det blåser.

Johan, min son,

du har alltid varit nyfiken.

Inte högljutt, utan envist och vänligt.

Du frågar, du lyssnar, du testar.

Jag har sett dig med Elin när ni packar för en fjällvandring,

hur du dubbelkollar kartan men ändå ger plats för en omväg
om utsikten kan bli bättre.

Jag har sett dig bli den som bjuder på ett skämt

när spelet går dåligt för någon annan,

och den som diskar när alla bara vill prata vidare.

Det är små saker som gör ett stort liv.

Ni två har hittat rutiner som är era:

att vandra i fjällen tills luften blir tunn och hjärtat blir stort,

att laga mat som doftar av vitlök och nyskalat,

att låta brädspel dra ut på kvällen för att ingen vill att samtalet ska ta slut,

att cykla långt bara för att fika bättre.

Det är de där vardagarna som bygger murbruket mellan festdagarna.

Fortsätt samla dem.

Jag vill också säga det här, Elin:

Välkommen, på riktigt, till vår familj.

Du kom inte in med buller och bång,

du bara ställde ner din väska, hängde upp din jacka
och plötsligt kändes huset större.
Det är den finaste känslan en pappa kan få.

Till er båda vill jag skicka med något enkelt.
När det går bra – fira smått, ofta.
När det går trögt – prata kort, krama långt.
Och när ni inte vet hur ni ska göra –
ta en promenad, titta på ljuset mellan träden,
och kom ihåg att ni redan har bevis på att ni kan lösa saker ihop.

Ni har sju år i ryggen.
Det är en stabil grund.
Ni vet hur den andra tänker,
ni vet hur man möter världen som ett "vi".

Så
kära vänner,
får jag be er att höja era glas.

För Elin och Johan –
för deras varma humor och stilla styrka,
för deras målmedvetenhet och nyfikenhet,
för alla cykelvägar som ännu inte trampats
och alla middagar som ännu inte lagats.

Må ni fortsätta hitta rätt vinkel tillsammans
och aldrig sluta glömma bort tiden i varandras sällskap.

Skål för brudparet!

Detta tal skapades med brollopstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på brollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se